

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום המישי | טו תמוז | פרשת בלק

גלון מס' 281

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה שית"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

יש לו זכות אבות כמו שמצינו שאמר לו ישמעאל יחיה לפניך, וגם יש לו זכות המילה, כי גם לסיבה זו נקרא אדם ולכן גלותו תקיפה משאר ד' מלכיות. וכמו שאמרו רז"ל כי לכן נקרא ישמעאל על שעתידין ישראל לצעוק צעקות גדולות בימי גלותו ואז ישמעם א-ל ויענם. ולפי שאר האומות תמיד היתה בהם ממשלה על שאר אומות, ולא כן ישמעאל שתמיד היו ערביים שוכני אהלים ומדברות ואין להם עסק עם זולתם. אלא נמשלים ללסטים היוצאים ומקפחים בני אדם וחוזרין לאהליהם וכמ"ש והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וכו', ואחר כך עתידין למלוך על העולם ועל ישראל. לזה אמר בקום עלינו, על דרך מה שנתבאר בספר הזוהר על פסוק ויקם מלך חדש דבקדמיתא הוה שפיל מכל אומיא והשתא קם למלוכה. וביאר את אשר יאמרו אז ישראל בגלות ישמעאל שקם הערבי ההוא נביאם משפלות גדול לרום מעלות כנודע. וזה אשר יאמרו אז לולי ד' שהיה לנו בקום עלינו אדם שהוא ישמעאל, אזי חיים בלעונו וכו' כלומר אזי בזמן זה הגלות הה' הוא משונה מכל מה שעבר, כי אז חיים היו רוצים לבלוע אותנו ע"ד ותבלען השבלים וכו' ולא נודע כי באו אל קרבנה וכו' כי ח"ו בחרות אפם בנו רצונם למחות שם ישראל מתחת השמים כדמיון הדבר הבלוע שאין מציאותו נודע כלל וכאילו לא היה כנו'. וזה אמרו אזי חיים בלעונו וכו', משא"כ בד' גליות הראשונות אשר אזי חיים שטפנונו וכו', כי גלותם יותר קל והיינו אז דומים למי ששטפוהו המים וגופו קיים ולא נבלע לגמרי. כי אז הנחלה והכאב לא עבר אלא על נפשנו ולא על הגוף משא"כ בגלות ישמעאל אשר בלעונו חיים בהיותנו בגוף ונפש מחוברים יחד. וביאר מהו ענין ההפרש הזה ואיך תחלה לא היה הנחלה והצער אלא על נפשנו ולא לגופנו. ואמר אזי עבר על נפשנו המים הזדונים הם שאר האומות הנקראים מים הזדונים כנזכר בספר הזוהר פרשת פנחס ופרשת ויקרא בענין ניסוך המים שבחג. והנה כל כוונתם היתה להמיר דת ישראל שלא יעסקו בתורה ולא יקיימו המצוות כנודע בזמני השמד ח"ו. והנה זה היא נחלה לנפשנו לא לגופנו. כי לא היתה כוונתם אלא על הנפשות לבד להוציאם מן הדת, אלא שמזה היה נמשך לנו היזק אל גופנו שהיו הורגים אותנו כשלא רצינו להמיר דתינו. וע"י כך אדרבה הב"ה היה מרחם עלינו. וז"ש ברוך ד' שלא נתננו טרף לשניהם, וכמעשה דדניאל על התפלה ודחנניה מישאל ועזריה על דלא פלחו לצלמא וכאלה רבים בצדיקים פרטיים. ואף גם בכללות ישראל לא עזבנו הוא ית' ולא נתננו טרף לשניהם

המסך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2
יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

עמ' 2
על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3
חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3
מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4
כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

יכולים לראות בקלות צורות ותמונות הגרועות ביותר

העתקות כאלו בריבוי כמות נמסרים ונמכרים בכלים

(הנקראים "סי די" או "ד"ר-י"ד") - ובאופן זה מתפשטים לכל הבתים מראות ועינים של ניוול מדיוטא התחתונה, והיינו כל שיכולין לראות בטעלעוויזי"ע ומאווים ו-ווידיאו היותר גרועים שבכל העולם **מב** כולם איתנייהו בי' ויותר מזה.

מב ידוע אשר בעין נמצא כל העולם כולו, הלוּבן בעין שמקיף את האישון, זה ים אוקיאנוס שמקיף את העולם, השחור שבעין זה היבשה, והאישון שבאמצע העין זה ארץ ישראל, בית המקדש ובית קדש הקדשים. לפי זה בפגם שאדם פוגם בעיניו מטיל מום בקדשים ופגם לכל הבריאה כולה, ה' יצילנו.

על ידי שמירת עינים יבא הגואל

לא נחרב בית המקדש ולא גלו ישראל בין "עין" אומות, אלא בעבור פגם העינים כמו שאמר ישעי' הנביא (פרק ג' פסוק ט"ז) "ומשקרות עינים הלוח וטפוף", ולכן העונש בישעי' (פרק כ"ט) הוי אריאל אריאל בפסוק יוד, כי נסך עליכם ה' רוח תרדמה ויעצם את עינכם רחמנא ליצלן, ומתנחמים בתקון העינים כמו שנאמר על ידי אותו הנביא (ישעי' נב, ח) כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. (שוב עין)

כמה פעמים יצטרכו לבא בגלגול - אלו שיש להם הכלים הטמאים האלו

בספר חידושי תורה להגאון רחבצ"ז פרידלענדער זכרוננו צדיק לברכה (בדף כ"א) כתב וזה לשונו: אכסניא שלי היה ביחד עם איש זקן אחד מעפצריעס, ובתוך אחד השיחים סיפר לי שאביו היה פעם אחת אצל רבינו הקדוש מהרי"א מזידיטשוב זכרוננו צדיק וקדוש לברכה, ובעת שנתן לו הפתקא עם פדיון נפש היה עומד לפניו איש אחד גם כן עם פתקא ופדיון נפש ושמע שרבינו הקדוש אמר להאיש הנזכר לעיל אחר שהציץ בפתקא שלו: "היית כבר כל כך הרבה פעמים בעולם הזה כמו מספר השערות שעל ראשך". כששמעתי זאת נתקשה לי מעשה הזה, הלא ראיתי בספר 'יערות דבש' ומובא גם בשאר ספרים שאינם באים בגלגול כי אם ג' פעמים, וזה נרמז בפסוק באיוב הן כל אלה יפעל א-ל-ל פעמים וששל עם גבר, ושאלתי תמיהתי לרבינו הקדוש זכרוננו לברכה, והשיב לי שזה הקרא נאמר על אותן שבאו לזה העולם ואינם מתקנים כלום, אולם כאשר התחיל אדם לתקן, אז שולחים אותו לעולם הזה כמה וכמה פעמים עד אשר יתקן נשמתו.

איתא בזהר הקדוש במדבר (דף רס"ז עמוד א' בשם רעיא מהימנא), כי למי שהוא צדיק, מביאו הקדוש ברוך הוא בגלגול פעמים רבות עד שיהיה שלם ויזכה לעולם הבא, וזהו (שמות כ, ו'), ועושה חסד לאלפים, אבל לרשעים אין מביאים אלא עד ג' פעמים. (ועיין תיקוני זוהר דף צ"ט עמוד ב' על הפסוק (תהלים קד, כ"ט), תוסף רוחם יגועון וכו').

וראה מה שכתב מהאריז"ל בספר שער הגלגולים (הקדמה כ"ב), שיש נשמות שנדונות ביסורים אלף שנה ועוד יותר. וראה **שבת מוסר** (פרק י'), ועיין רבינו בחיי פרשת ברכה.

המשך בעלון הבא

ט) כבר מפורסם מהצדיק הקדוש והנסתר ר' אייזיק מכפר זשורוויץ הסמוך לעיר פרעמיסלא שבגאליציע שהי' שוחט בעירו, ופע"א בא אליו אברך בבקשה שילמדו מלאכת השחיטה והקדוש הנ"ל הוציא אותו החוצה ויאמר אליו שא עיניך וראה. וירא מחזה מחרידה ומזעזע כזה: על ראש הגג עומד איש אחד וסכין בידו ובה הי' חותך את ורידי צוארו של עצמו, והדם הולך ושותת, כשנתמצה כל דמו נזדק האיש במלוא קומתו ונפל ארצה. ואחר רגעים מספר עומד שוב על ראש הג' ושוחט א"ע עוד הפעם, וכן הדבר חוזר חלילה.

רואה אתה מה שלפניך שאל הרה"ק להאברך, דע לך שהאיש הזה הי' שו"ב בחייו ומאחר שנפטר זהו עונשו מפני שקבל עליו עבודת הקודש שלא הי' ראוי לה, האברך העומד בסילודים כאשר שיניו דא לדא נקשן וזיעה קרה מכסה כל גופו, הבין את הכוונה פנה והלך לו. שמעה עמי בינה זאת (מועתק בס' נפש ישעי' דף מט באורך, ע"ש).

י) נעתיק לשון הס' ברית מטה משה בפזמון "חד גדיא" וז"ל: ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו"כ יהי' מיתתם בכלל נבילה וטריפה. לכלב הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עכ"ל.

פרק י'

הוראות השו"ב

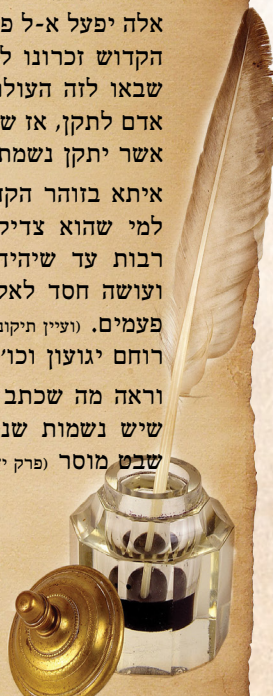
אסור להשו"ב להורות בשום שאלה המתרחש והעוברים ע"ז שחיטתם נבילה, ואסור להרב לוותר ע"ז.

א) הגאון הגדול מוהר"ר שלמה קלוגער זצ"ל כ' בענין התנהגות השו"ב:

כקטן כגדול הן בעיר קטנה או גדולה מחויב השו"ב להראות כל ריעותא אשר יקרה בהריאה בשום דרך לפני הרב דמתא ועל פיו יצא ועל פיו יבא הן לאסור והן להתיר, וחלילה להשו"ב להורות בשום דבר בהריאה בלי שאלת פי הרב דרק למעך בסירכא ולבודקה יכול השו"ב לעשות בעצמו בלתי שאלת פי הרב יען כי א"א בלא"ה, אבל בשאר ריעותות אסור להשו"ב להורות מעצמו בין אם השו"ב הוא יחיד, ובין אם הם ב' או ג' שוחטים ביחד אסור להם להורות.

ואין כח ביד הרב למחול על כבודו בזה כי לא משום כבוד נוגע בזה רק משום שהרב בקי יותר בדינים ויודע יותר להבחין בין דין לדין ולדמות מילתא למילתא מן

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

יד | תביעה ז'

כה. עוד כותב החתם סופר (חתם סופר על התורה שמיני ד"ה ולא תטמאו) שזוהי האדם מטמטם ממאכלות אסורות אבל לא הנשמה, כי מאחר והאדם אוכל מאכל אסור, הנשמה מיד מסתלקת ממנו והוא נשאר בדיוק כמו אדם מת, כמו רשע בעת חייו רח"ל, ע"ש.

כו. הבעל ישמח משה כותב (תפילה למשה על תהלים סח): כשמשהו אוכל מאכלות אסורות הוא קשור לטמאה והוא אינו יכול להתעלות אל הקדשה, הטמאה אינה יכולה להפרד ממנו, רק על ידי חבוט הקבר או על ידי תענית ותשובה.

כז. באור צדיקים (פרק י"ט) כתוב, שכל מי שאינו מדקדק במה שהוא אוכל בעולם הזה יש לו ענשים קשים ביותר בעולם הבא, וכפי שהוא מונה שם את הענשים.

כח. בספר הקדוש שפת אמת שמיני (ד"ה בפסוק) כתוב בפסוק שעל ידי אכילת מאכלות אסורות הנפש שלו הופך להיות משעבדת לגוף והיא הופכת להיות גשמית לגמרי עכ"ל, הפרוש הוא שהוא מחיב להתמסר לכל תאוותיו, והוא אינו יכול לשלט על עצמו, כי הגוף שולט עליו.

כט. הראשית חכמה כותב (שער הקדושה פט"ז), שהקב"ה כפיכול הוא מתקנא (נוקם) בעקר על מאכלות אסורות יותר מאשר בכל העברות האחרות, כי העברה הזו מטמאת את כל האדם, הגוף הופך להיות חתיכת טמאה רחמנא ליצולן. (כך גם מביא השל"ה בשער האותיות אות ק').

ל. בספר מאור ושמש (פ' שמיני ד"ה אל תשקצו) הוא כותב שמאכלות אסורות מטמטם את הלב ושורה עליו רוח טמאה, ואפילו כשהוא מקל רק בחמרא הוא אינו יכול להשיג השגות בתורה הקדושה, ואפילו כשהוא נוהג בחסידות ולומד ביום ובלילה.

לא. החפץ חיים כותב בספרו נדחי ישראל (פרק כ"ח כ"ט), שמכל עברה נברא מלאך רע, תארו לעצמכם כמה מלאכים רעים בורא לעצמו האדם על ידי אכילת מאכלות אסורות, כשבכל נגיסה הוא בורא לעצמו מלאך נוסף, ואותם המלאכים הרעים ממתנים לו לרגע שהוא ימות, כשאז יעשו לו צרות ויסורים, ולא יתנו דקה אחת מנוחה. - הרי אז ימרטו את שערות הראש, על כך שבעולם השקר נתנו ליצר הרע את כל אשר חפץ, ולא די בכך שחטאו בעצמם, אלא שעוד לגלגו על היהודים הדתיים אשר הוכיחו על כך וקראו להם "שוטים", כשחשבו את עצמם לחכמים ומבינים. מה יצא לי מכל החכמה וההשכלה שלי? ישאלו אותי, הרי חפרתי לעצמי בור! - מיד יתחרטו על כך, כל אחד יצדיק על עצמו

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

טז | פרק ב צער בעלי חיים

בוראכם אשר שכינתו שורה כאן? עמדו העופות במקומם. לא התפזרו ולא התכנסו שוב מעל ראשיהם. אמר רבי פנחס: "אמור לעופות שיתפזרו". עפו העופות והתפזרו.

עודם מדברים והנה שלושה אילנות מלאי נוף צצו לידם משלושת צדדיהם ופרשו עליהם את ענפיהם לצל, ומעין מים חיים בקע לרגליהם מן האדמה. שמחו החבריה. אמר רבי פנחס: "צילם של העופות רב היה מצילם של האילנות, אבל אותו צל כרוך היה בצער בעלי חיים, והרי כתוב: 'ורחמיו על כל מעשיו', לכן לא רציתי לשבת בצל זה".

אמר רבי שמעון בן יוחאי: "אני לא ציויתי על העופות להתאסף ולא המרחתים, אולם אם רצה הקדוש ברוך הוא להביאם מעל ראשינו, משום שחם עלינו אין לנו שום חמא ועוון של צער בעלי חיים, ואין אנו רשאים לדחות חסד זה של הבורא". ישבו הצדיקים כולם כאחד תחת האילנות ושתו ממימי המעין.

פתח רבי שמעון ואמר: "אשרי חלקנו, שאנו עוסקים בתורה, שהרי כתוב: 'ובתורת ה' חפצו' - והיה כעין שתול על פלגי מים. בוא וראה מה עשה לנו הקדוש ברוך הוא: נטע עבורינו שלושה אילנות אלו ומעין זה שלרגלינו". עד היום נצבים שלושת אילנות הללו, אשר ענפיהם גדולים ועבים, והם מכונים "נטיעותיו של רבי שמעון בן יוחאי ורבי פנחס בן יאיר".

השם יתברך משגיח על ההולכים בתמימות ועוסקים בתורה

ממעשה זה נלמד איך הקדוש ברוך הוא משגיח על מי שהולך בתמימות ועוסק בתורה אשר תמיד "עיני ה' אל יראיו למיחלים לחסדו", להופיע עליהם רוח טהרה וקדושה והוא עושה רצון יראיו.

ייסוריו של רבי על ידי מעשה באו, ועל ידי מעשה נסתלקו הייסורים. על ידי מעשה באו. שפעם אחת הוליכו עגל לשחיטה. ברח העגל, והכנים ראשו תחת כנפי בגדו של רבי ובכה. אמר לו רבי: לך, לכך נוצרת. אמרו, הואיל ואינו מרחם, יבואו עליו ייסורים [וחלה שלוש עשרה שנים בחולי מעיים]. ועל ידי מעשה נסתלקו הייסורים, שפעם אחת היתה שפחה של רבי מטאטאה את הכית, והיו בני חולדה נמצאים שם, ומטאטאה אותם. אמר לה רבי: הניחי להם, שנאמר: 'ורחמיו על כל מעשיו'. אמרו: הואיל ומרחם, נרחם עליו".

ספר פלא יועץ (ערך רחמנות)

וידוע מאי דמייתי בש"ס שיסורי רבי ע"י מעשה באו וע"י מעשה הלכו ע"י מעשה באו דההוא עגלא דהונו מייתי ליה המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

שעשיתם, וכך נתגלגלו הדברים לפי רצונו של בעל הרצון יתברך ועתה שלך היא האחווה. עליך לדעת - סיים הרב הקדוש את דבריו - כי כל מה שיש בידך אינך נוטל משל אחרים, כי אם משלך הנך נוטל, מאת ה' היתה זאת והיא נפלאה מעינינו.

ברכת הרבי מתקיימת לו ולבניו אחריו

לפני שיצא מלפני הרב, קבל את ברכתו ועודדו להוסיף וללכת בדרך שהיא תפארת לעושיה וה' יהיה בעזרו. אכן היה ה' יתברך בעזרו של האברך עד יומו האחרון. העושר הגדול בו זכה לפתע לא העבירו על דעתו, הוא הוסיף לעבוד את ה' בלב שלם, וה' היה עמו וכל אשר עשה הצליח. הברכה היתה שרויה בכל מעשי ידיו והוא זכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, כשגם הם עשירים מופלגים מלאים בברכה ה'.

בספר ספורים נוראים, מובא ספורו של הרב ר' דוד, מגדולי החסידים של הרב הקדוש ר' אשר מסטעלין

לפני שהפך להיות חסיד מובהק של הרב מסטעלין, היה הרב ר' דוד נוסע אל הרב הקדוש המגיד מקוזניץ. בהיותו פעם בקוזניץ, ספר הרב רררר' גדוד. התפלא לראות בכל בוקר לאחר התפילה, את המגיד הקדוש לומד משניות ובחור אחד עומד לידו ואומר קדיש. הוא גם שמע את המגיד מפסיק מדי פעם בלימודו וגוער בבחור לאמר: "מה אתה מצחק? הרוצה אתה כי יכנס בך הרוח פעם נוספת?"

מכיון שחפץ לדעת מה כל הענין הזה, פנה ושאל את החסידים והם ספרו לו מעשה מופלא באותו בחור.

המשך בעלון הבא

ז

לשקידה על התורה ואת רוב ימיו הקדיש ללימוד הירושלמי אשר לא הורגלו בו רוב הרבנים.

הוא חיבר ספר גדול ונפלא על הירושלמי שמאז נתפרסם שמו בכל אפסים כבקי בכל מכמני התורה, והגדולים מכל המדינות חרדו לקראתו ולשמו ולזכרו.

הוא עשה ממאצים או להרפס את הירושלמי ואף שילם מכיסו למו"ל עבור הפצת תלמוד הירושלמי ובשנת 1900 (לפני 89 שנה) הגיע לארצות הברית, ובשנת 1903 נתמנה לרב הכולל וכינוהו הרבנים בשם "זקן הרבנים" הוא הוכתר ביום ט"ו אלול בשנת תרס"ג בעיר שיקאגא.

ויהי בימים ההם ויבא הרה"ג הצ' הרידב"ז לארץ הזהב הוא אמעריקא, וקיבלוהו שם לרב הכולל (בשיקאגא), ולחם הרבה במסירות נפש ממש על הרבה עניני חיזוק הדת ובראשם על עניני הכשרות והשחיטה, היו לו שם מלחמות כבדות ועצומות וכפי שהרידב"ז כותב בעצמו בהקדמה לספרו נימוקי הרידב"ז שיו"ל בשיקאגא בשנת תרס"ד, וכשראה בפחי נפש שלא עלה בידו לתקן המכשולות הנוראות החליט לעזוב את ארצות הברית כאשר כותב בזכרונותיו, ואחר כמה שנים עזב ועלה לישראל והתיישב בצפת, שם הוא טמון ת.נ.צ.ב.ה.

מכתבים למערכת

פח

אחדשה"ט בכל הפרטים בגו"ר, הריני לאשר בזה קבלת הספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" הנחוץ וחשוב מאד לכל יהודי ובמיוחד לרבנים וכו'. רבות שמעתי על הגאון המחבר שליט"א ועל ספריו, אולם לא התאפשר לרכוש ספר אלו מסיבות מובנות. וכעת שזכינו לכך נודה להמחבר ולשלוחיו לזכות למצוות לזיכוי הרבים, ובודאי התוצאות בשמירת הכשרות וכו' יקף לזכותכם לברכה ה' בכל מעשה ידיכם. חמר"א למריה טיבותא לשקיי'.

יישר כח, ובברכת התורה, הרב ישעיהו הרצל, רב כפר תבור והגליל התחתון

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohar.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm